

Sygn. akt II Cz 518/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 13 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Marian Raszewski

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa U. N. (...) w W.

przeciwko E. S.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Pleszewie

z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt I C 960/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSO Marian Raszewski SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 518/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Pleszewie odrzucił sprzeciw pozwanej od wyroku zaocznego z dnia 4 marca 2015 r.

W uzasadnieniu wskazano, powołując art. 130² § 3 k.p.c., iż sprzeciw od wyroku zaocznego w niniejszej sprawie podlegał opłacie stałej, stąd skoro wniesiony został przez profesjonalnego pełnomocnika pozwanej podlegał odrzuceniu bez wzywania do uiszczenia opłaty.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła strona pozwana zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia i przyznania kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu podniesiono, że powołany w uzasadnieniu Sądu Rejonowego art. 130² § 3 k.p.c., wskazany jako podstawa zaskarżonego rozstrzygnięcia został uchylony ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r., stąd nie obowiązuje od 1

lipca 2009 r. W obecnie obowiązującym stanie prawnym nie ma zatem podstaw do odrzucenia sprzeciwu od wyroku zaocznego a Sąd powinien wezwać stronę do uzupełniania jego braku fiskalnego.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Jak zasadnie wskazano w zażaleniu ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2008 r. Nr 234, poz.1571) uchylono 130² § 3 k.p.c. wskazany w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jako podstawa rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

Wprawdzie po wejściu w życie tej nowelizacji początkowo powstała wątpliwość, jakie skutki powinno powodować wniesienie przez profesjonalnego pełnomocnika nieopłaconego środka odwoławczego lub środka zaskarżenia, jeżeli pismo podlegało opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu, jednak ostatecznie w piśmiennictwie i judykaturze odrzucono możliwość odpowiedniego stosowania art. 130² § 1 i 2 k.p.c. Za zasadną przyjęto natomiast koncepcję odpowiedniego stosowania art. 130 § 1 k.p.c. w związku z przepisami dotyczącymi poszczególnych środków odwoławczych i środków zaskarżenia, zakładającą obowiązek wezwania pełnomocnika strony do uiszczenia należnej opłaty pod rygorem odrzucenia wniesionego środka (por. np. post. SN z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt V CZ 5/14, publ. LEX, wyrok SN z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt I CSK 532/11, publ. LEX oraz E. Stefańska, Komentarz do art. 130² [w:] M. Manowska (red.) Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Art. 1-505³⁸, wyd. III. Wolters Kluwer, 2015).

Mając na uwadze powyższe rozważania podzielić należy stanowisko strony skarżącej, iż po uchyleniu art. 130² § 3 k.p.c. brak jest przepisu pozwalającego na odrzucenie sprzeciwu od wyroku zaocznego wniesionego przez profesjonalnego pełnomocnika bez uprzedniego wezwania go do uiszczenia stosownej opłaty.

Z tych przyczyn na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

SSO Marian Raszewski SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski